

Povinnosti podle § 186a obchodního zákoníku

Za rozhodnutí, kterým má dojít k obejití povinností stanovených v ustanovení § 186a obch. zák. pro případ zrušení registrace účastnických cenných papírů, lze považovat jen takové, kdy bude bez velmi vážného důvodu pro takový postup rozhodnutím nastolen stav, kdy akcie společnosti nebudou obchodovatelné na žádném z veřejných trhů.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Odo 524/2006, ze dne 11.12.2007)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatelky C. C. C., s. r. o., zastoupené advokátem, o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti P., b. z., a. s., vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 37 Cm 149/2003, o dovolání navrhovatelky proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. listopadu 2005, č. j. 14 Cmo 40/2005 - 127, tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. listopadu 2005, č. j. 14 Cmo 40/2005 - 127 a usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. července 2004, č. j. 37 Cm 149/2003 - 85, se zrušují a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Usnesením ze dne 14. července 2004, č. j. 37 Cm 149/2003 - 85, Krajský soud v Hradci Králové vyslovil neplatnost všech usnesení valné hromady společnosti P., b. z., a. s. (dále jen „společnost“), konané dne 20. června 2003 (výrok I.) a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok II.).

Soud prvního stupně odůvodnil rozhodnutí tím, že podle ustanovení § 181 odst. 2 obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“) svolá představenstvo mimořádnou valnou hromadu tak, aby se konala nejpozději do čtyřiceti dnů ode dne, kdy mu došla žádost o její svolání. Představenstvo není oprávněno navržený pořad jednání měnit. Navržený pořad jednání může doplnit pouze se souhlasem osob, které o svolání valné hromady požádaly. Z obsahu listin, kterými prováděl soud dokazování, se podává, že představenstvo společnosti postupovalo v rozporu s citovaným ustanovením, když zařadilo na pořad valné hromady (svolané na žádost navrhovatelky a S. F., a. s.) rozhodnutí o změně podoby akcií společnosti na listinné. Takové rozhodnutí je podle soudu prvního stupně rozhodnutím o zrušení registrace cenných papírů a představenstvo společnosti pochybilo, když rozhodování o takové změně zařadilo na pořad jednání valné hromady bez souhlasu akcionářů, kteří o svolání valné hromady požádali.

Dovoláním napadeným usnesením změnil odvolací soud usnesení soudu prvního stupně tak, že návrh na vyslovení neplatnosti všech usnesení valné hromady společnosti konané dne 20. června 2003 (dále jen „valná hromada“) zamítl.

V odůvodnění usnesení odvolací soud především uvedl, že se ztotožnil se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně, která mají oporu v provedeném dokazování, avšak současně konstatoval, že nejsou úplná, a proto dokazování doplnil. Dále uvedl, že v odvolacím řízení společnost tvrdila, že valná hromada byla svolána na základě „dvou nezávislých žádostí akcionářů,“ což doložila listinami tuto skutečnost osvědčujícími.

Poté odvolací soud dospěl k závěru, že valná hromada nebyla svolána na základě žádosti

navrhovatelky a S. F., a. s., ale na základě dřívější žádosti akcionářky V. a. s. Tato akcionářka vyslovila souhlas s rozšířením programu o body požadované navrhovatelkou a S. F., a. s.

V souladu s tím se, podle odvolacího soudu, obě uvedené akcionářky (jak odvolací soud zjistil z kopie návrhu ve věci vedené u tamního soudu pod sp. zn. 37 Cm 82/2003) návrhem ze dne 7. července 2003 u Krajského soudu v Hradci Králové proti společnosti domáhají dle § 181 odst. 3 obch. zák. zmocnění ke svolání mimořádné valné hromady společnosti, a tvrdí, že na jejich žádost ze dne 9. května 2003 představenstvo společnosti žádnou valnou hromadu nesvolalo. K porušení § 181 odst. 2 obch. zák. při svolání valné hromady, konstatovanému soudem prvního stupně, tedy dle názoru odvolacího soudu, nedošlo.

Dále odvolací soud uzavřel, že „při výkladu, že mimořádná valná hromada byla svolána na základě obou žádostí akcionářů bez souhlasu navrhovatelky a S. F., a. s., s pořadem jednání navrženým akcionářkou V. a. s., k porušení § 181 odst. 2 poslední věta obch. zák. došlo.“ Dle zákona mohlo představenstvo navržený pořad jednání doplnit pouze se souhlasem osob, které o svolání mimořádné valné hromady požádaly, což byly navrhovatelka a S. F., a. s. Jde však o porušení zákona, které se práv navrhovatelky jako akcionářky podstatně nedotklo, a proto pro ně dle § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák. neplatnost usnesení valné hromady vyslovit nelze. Rozšířením pořadu jednání valné hromady navrženým navrhovatelkou a S. F., a. s. o jeden bod nebylo svolání mimořádné valné hromady nijak zmařeno, ani významněji ovlivněno. Valná hromada také proběhla a všechny body programu projednala.

Námitkou, že majoritní akcionářka V. a. s. nemohla na valné hromadě vykonávat hlasovací práva ve smyslu § 186c odst. 2 písm. d) obch. zák., neboť není vyloučen závěr, že po akvizici majoritního podílu ve společnosti nesplnila řádně „tzv. povinnou nabídku převzetí“ při ovládnutí cílové společnosti, se odvolací soud nezabýval, když shodně se soudem prvního stupně uzavřel, že tento tvrzený důvod neplatnosti nebyl řádně skutkově vymezen a doložen.

K námitce, že usnesení valné hromady o změně podoby akcií ze zaknihovaných na listinné je protiprávní, odvolací soud uvedl, že navrhovatelka žádný právní předpis, jemuž by takové rozhodnutí odporovalo, neuvedla. Předmětné rozhodnutí valné hromady nebylo (současně) rozhodnutím dle § 187 odst. 1 písm. h) obch. zák. o zrušení registrace akcií. Tak rozhodnutí nezní a nemělo ani stejné právní účinky. Skutečnost, že rozhodnutí o změně podoby akcií povede k jejich vyloučení z obchodování na trhu R. - S., a. s., je následkem (vedle rozhodnutí samého) i okolnosti, na společnosti nezávislé, že na tomto trhu se s akciemi v listinné podobě neobchoduje. Odvolací soud neshledal v rozhodnutí valné hromady obcházení zákona - zde § 186a obch. zák. - tvrzené navrhovatelkou. K této námitce pak uzavřel, že „ze žádného předpisu nelze dovodit povinnost pro valnou hromadu přijmout rozhodnutí podle zmíněného ustanovení“.

Odvolací soud dále uvedl, že v průběhu řízení před soudem prvního stupně v podání ze dne 12. července 2004 navrhovatelka uvedla další důvod neplatnosti usnesení sporné valné hromady. Tvrdila, že akcionáři V. a. s. - Ing. K. J., předseda představenstva této společnosti a Ing. J. V., předseda její dozorčí rady - tedy osoby jednající ve shodě dle § 66b odst. 2 písm. a) obch. zák., nesplnili oznamovací povinnost dle § 183d obch. zák. a na valné hromadě nemohla tedy majoritní akcionářka dle § 186c odst. 2 písm. e) obch. zák. hlasovat. Odvolací soud akcentoval, že navrhovatelka nepožádala o připuštění změny návrhu - rozšíření o uvedený skutkově nový důvod neplatnosti usnesení valné hromady - a soud prvního stupně takové rozhodnutí nevydal. Odvolací soud přitakal soudu prvního stupně, který se při projednání věci tímto důvodem nezabýval, neboť se nestal součástí návrhu, když v něm nebyl ani uveden, ani se do něj nedostal jeho změnou (rozšířením) postupem dle § 95 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“).

Nadto odvolací soud uvedl, že důvod byl uplatněn pozdě, po uplynutí tříměsíční prekluzivní lhůty

stanovené v § 131 odst. 1 obch. zák. Právo domoci se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady z tohoto skutkového důvodu zaniklo 22. září 2003. Odvolací soud rovněž uvedl, že takový důvod by neměl ani opodstatnění. Vyslovit pro něj neplatnost usnesení valné hromady by nebylo možné s ohledem na § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák. Dle obsahu spisu Ing. K. J. akcie společnosti nikdy nevlastnil a podíl Ing. J. V. na hlasovacích právech společnosti činil 0,032 – 0,048 %, což je s ohledem na účast V. a. s., která měla 72%, tak zanedbatelné množství, že případné porušení § 183d obch. zák. nemělo prakticky žádné následky.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podala navrhovatelka dovolání.

Přípustnost dovolání opírá o ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř.; namítá, že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Napadá rovněž nedostatky skutkových zjištění odvolacího soudu, když jeho pochybení spatřuje v tom, že nezjistil, že žádost V. a. s. o svolání valné hromady nebyla řádně doručena.

Dovolatelka poukazuje na to, že soud nesprávně vyložil ustanovení § 181 odst. 2 obch. zák., když sice připustil, že došlo k porušení ustanovení § 181 odst. 2 obch. zák., neboť dovolatelka a osoba jednající s ní ve shodě neposkytly souhlas s rozšířením pořadu jednání valné hromady, avšak relevantní následky z toho nevyvodil. Dovolatelka soudí, že důsledkem uvedeného zjištění měl být závěr, že došlo k porušení zákona, jehož následkem je neplatnost všech usnesení napadené valné hromady, neboť tato byla svolána v rozporu se zákonem anebo přinejmenším závěr o neplatnosti usnesení o změně podoby akcií.

Dále dovolatelka napadá aplikaci ustanovení § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák., přičemž namítá, že o změně podoby akcií ze zaknihovaných na listinné na valné hromadě vůbec nemělo být hlasováno, neboť tento uvedený bod nebyl zařazen na pořad jednání valné hromady po právu. Nejzávažnější následek porušení zákona spatřuje dovolatelka v „možnosti hraničící s jistotou“, že v důsledku přijatého usnesení o změně podoby akcií dojde k vyloučení akcií společnosti z „veřejného trhu“, aniž by byl učiněn veřejný návrh smlouvy o koupi akcií. Tento uvedený následek má dovolatelka za zásadně závažný jak pro sebe a další společnost jednající s ní ve shodě (společně vlastní více než 3 % akcií emitovaných společností a jejich majetková práva proto mohou být dotčena závažně), tak i pro všechny ostatní akcionáře společnosti vyjma akcionářku majoritní – V. a. s.

Dovolatelka rovněž zpochybňuje zjištění, že majoritní akcionářka doručila žádost o svolání valné hromady několik hodin před tím, než došla její žádost.

Podle názoru dovolatelky je usnesení o změně podoby registrovaných (kótovaných) akcií neplatné z řady důvodů uvedených v průběhu celého řízení. Má za to, že v průběhu řízení předložila důkaz o úmyslu společnosti obejít zákon, což dovozuje z toho, že si společnost byla vědoma skutečnosti, že listinnými akciemi nelze obchodovat na veřejném trhu organizovaném společností R. S., a. s., a rovněž toho, že změnou podoby akcií dochází ke zrušení registrace akcií na veřejném trhu. Z takového jednání dovozuje úmysl poškodit další akcionáře obcházením zákona. V této souvislosti dovolatelka poukazuje na § 266 odst. 3 obch. zák., přičemž má za to, že toto ustanovení lze analogicky aplikovat i na posuzovanou situaci.

Dovolatelka poukazuje rovněž na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 162/2001 a 29 Odo 88/2001.

Dovolatelka rovněž namítá, že majoritní akcionářka společnosti – V. a. s. – porušila oznamovací povinnost týkající se podílu na hlasovacích právech společnosti, když vlastníkem akcií společnosti byl přinejmenším též člen dozorčí rady V. a. s. Ing. J. V. Oznamovací povinnosti podléhá i změna v

rozložení podílu na hlasovacích právech mezi osobami jednajícími ve shodě v rozsahu zakládajícím oznamovací povinnost. Jednání ve shodě nebylo oznámeno, čímž je založena zákonná sankce ve formě zákazu výkonu hlasovacích práv dle § 186c odst. 2 písm. e) obch. zák. pro všechny uvedené akcionáře společnosti, neboť předseda dozorčí rady V. a. s. s ní jedná ve shodě dle § 66b odst. 2 písm. a) obch. zák. Z toho dovolatelka dovozuje, že uvedení proto ani na valné hromadě dne 20. června 2003 hlasovat nemohli. Dovolatelka spatřuje v závěru odvolacího soudu, který v neoznámeném jednání ve shodě nespátřuje - v rozporu s obchodním zákoníkem - důvod pro sistaci hlasovacích práv dotčených akcionářů, nesprávné právní hodnocení, které mělo za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

K závěru odvolacího soudu, že uvedený důvod neplatnosti usnesení napadané valné hromady (neoznámení jednání ve shodě a sistace hlasovacích práv) byl uplatněn pozdě, po tříměsíční prekluzivní lhůtě, dovolatelka namítá, že po uplynutí této lhůty nelze rozšířit okruh napadaných usnesení valné hromady, lze však bez jakéhokoli omezení uplatnit další důvody neplatnosti napadaných usnesení, tj. lze měnit či doplňovat důvody, ze kterých se navrhovatel vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady domáhá. Dovolatelka poukazuje na § 120 odst. 2 o. s. ř. a namítá, že nutnost provedení dalších důkazů byla odvolacímu soudu známa. Pokud byl však odvolací soud toho názoru, že šlo o změnu návrhu na zahájení řízení a nově uplatněný důvod pro neplatnost usnesení, měl o připuštění změny rozhodnout.

Dovolatelka namítá i, že v řízení nebyly provedeny důkazy potřebné k rozhodnutí ve věci a dále poukazuje na to, že odvolací soud se vůbec nezabýval jejím argumentem, že majoritní akcionářce a zároveň ovládající osobě společnosti, vznikla postupem společnosti výhoda a že z tohoto důvodu nemohla [v souladu s § 186c odst. 2 písm. c) obch. zák.] na předmětné valné hromadě hlasovat.

Dovolatelka navrhuje, aby Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení odvolacího soudu a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně dovolatelka navrhla odložit jeho vykonatelnost.

Společnost ve vyjádření k dovolání navrhovatelky obsáhle argumentuje na podporu závěru, že napadené rozhodnutí je správné a navrhuje, aby dovolací soud napadené usnesení potvrdil.

Dovolání je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř.

Dovolací soud se nejprve zabýval námitkou dovolatelky o nesprávné aplikaci ustanovení § 183 odst. 1 a 2 a ustanovení § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák.

Ze skutkových zjištění soudu prvního stupně vyplývá, že se navrhovatelka a S. F., a. s. domáhaly svolání valné hromady za účelem podání zprávy o stavu společnosti a rozhodnutí o vypracování forenzního auditu či due diligence. Program valné hromady nadto zahrnoval požadavek majoritní akcionářky, aby valná hromada rozhodla o změně podoby akcií společnosti. Majoritní akcionářka vyslovila s takto formulovaným programem souhlas, ostatní žadatelé nikoli.

Odvolací soud dospěl k závěru, že valná hromada nebyla svolána k žádosti navrhovatelky a S. F., a. s., ale na základě žádosti V. a. s. Současně pak uzavřel, že zařadila-li společnost do programu valné hromady i body, jejichž projednání požadovali ostatní žadatelé, bez souhlasu těchto žadatelů, porušila sice zákon, ale došlo tím jen k nepodstatnému porušení práv akcionářů ve smyslu ustanovení § 183 odst. 1 a § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák.

K tomu Nejvyšší soud uzavřel, že závěr vyplývající z odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu, že ke spojení programů z obou žádostí si mělo představenstvo vyžádat souhlas obou žadatelů, je správný. Určuje-li ustanovení § 181 odst. 2 obch. zák., že je představenstvo oprávněno doplnit navržený pořad jednání valné hromady svolávané k žádosti oprávněných akcionářů jen s jejich souhlasem, je třeba z

tohoto ustanovení dovést, že spojí-li představenstvo navrhované pořady jednání více žadatelů, musí mít všichni žadatelé, jejichž žádosti se takový postup týká, možnost se ke spojení vyjádřit. Při takovém postupu totiž nelze vyloučit, že by nevhodným spojením navrhovaných programů mohlo dojít ke zmaření či ohrožení projednání některých bodů navrženého programu a tím i ke zmaření účelu sledovaného citovaným ustanovením. To však neznamená, že by nesouhlas některého ze žadatelů se spojením navrhovaných programů měl vždy za následek neplatnost těch usnesení valné hromady, k jejichž začlenění do programu nedal souhlas. Zda takový následek nastane, bude vždy nutno posoudit podle konkrétních okolností případu, zejména ve vazbě na důvody, pro které žadatel souhlas odepřel.

Dovolatelka však rovněž namítá, že odvolací soud připustil, že postupem společnosti při svolání valné hromady došlo k porušení ustanovení § 181 odst. 2 obch. zák., „aniž by však blíže uvedl, z jakého důvodu považuje porušení zákona za nikoli závažné a vypořádal se v tom ohledu s meritorní argumentací dovolatele“. Tuto námitku dovolatelky shledal odvolací soud důvodnou. Při posuzování toho, zda lze aplikovat ustanovení § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák., musí soud posoudit, jakého práva osob oprávněných domáhat se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady se posuzované porušení právních předpisů, společenské smlouvy, zakladatelské listiny či stanov týká (což odvolací soud učinil), a zda ve vazbě na konkrétní okolnosti případu, došlo k podstatnému porušení práv uvedených osob. Zhodnocením konkrétních dopadů shledaného porušení ustanovení § 181 odst. 2 obch. zák. do práv osob, které se domáhaly svolání valné hromady, se odvolací soud nezabýval a pouze konstatoval, že porušení jejich práv je nepodstatné. V tom směru je jeho právní posouzení neúplné, a tedy i nesprávné.

Dále se odvolací soud zabýval posouzením závěrů odvolacího soudu ohledně rozšíření tvrzených důvodů neplatnosti usnesení valné hromady o důvod, podle kterého nebyli akcionáři V. a. s. Ing. K. J. a Ing. J. V. oprávněni na valné hromadě hlasovat, protože nesplnili oznamovací povinnost podle ustanovení § 183d obch. zák. Ohledně této námitky odvolací soud vyšel z toho, že jde o změnu návrhu a uzavřel, že o připuštění změny návrhu navrhovatelka nepožádala a soud prvního stupně o něm nerozhodl. Přitom přitakal soudu prvního stupně v tom, že se při projednání věci tímto důvodem nezabýval, neboť se nestal součástí návrhu, když v něm nebyl ani uveden, ani se do něj nedostal jeho změnou (rozšířením) postupem dle § 95 o. s. ř.

Jak již Nejvyšší soud uzavřel v usnesení ze dne 29. srpna 2001, sp. zn. 29 Odo 71/2001, je podání, jímž navrhovatel rozšíří důvody neplatnosti usnesení valné hromady a požaduje tak sice totéž rozhodnutí, ale na základě jiného (doplněného) skutkového stavu, změnou návrhu ve smyslu ustanovení § 95 o. s. ř. Soud prvního stupně proto pochybil, když o navrhované změně nerozhodl postupem podle § 95 o. s. ř., a pochybil i odvolací soud, když nesprávný postup soudu prvního stupně nenapravil.

Protože však soud prvního stupně o změně návrhu nerozhodl, nemohl se Nejvyšší soud zabývat námitkami dovolatelky jdoucími nad rámec důvodů neplatnosti usnesení valné hromady uplatněných v návrhu na zahájení řízení.

Konečně odvolací soud posuzoval námitku dovolatelky, že rozhodnutí valné hromady o změně podoby akcií je neplatné pro obcházení zákona.

Vzhledem k tomu, že zákon č. [362/2000](#) Sb. změnil dikci § 71 odst. 1 zákona č. [591/1992](#) Sb. (dále jen „zákon o cenných papírech“), tak že namísto původního znění („Veřejně obchodovatelný cenný papír je takový cenný papír, se kterým lze obchodovat na veřejném trhu“) v době rozhodování valné hromady zněl: „Cenný papír, který je přijat k obchodování na veřejném trhu, je registrovaný cenný papír“, nelze v projednávané věci použít závěry, které učinil odvolací soud v rozhodnutí ze dne 3. ledna 2002, sp. zn. 29 Odo 162/2001.

Nelze proto bez dalšího uzavřít, jak to učinil odvolací soud, že rozhodnutí valné hromady o změně podoby akcií není v rozporu s právními předpisy, když nebylo současně rozhodnutím podle ustanovení § 187 odst. 1 písm. h) obch. zák.

V tom, že rozhodnutí valné hromady nebylo rozhodnutím podle ustanovení § 187 odst. 1 písm. h) obch. zák., lze s odvolacím soudem souhlasit. To však neznamená, že by nemohlo být rozhodnutím směřujícím k obcházení ustanovení § 186a obch. zák., jak tvrdí dovolatelka. Za rozhodnutí, kterým má dojít k omezení povinností stanovených v ustanovení § 186a obch. zák. pro případ zrušení registrace účastnických cenných papírů, je však lze považovat jen tehdy, bude-li bez velmi vážného důvodu pro takový postup rozhodnutím nastolen stav, kdy akcie společnosti nebudou obchodovatelné na žádném z veřejných trhů. K závěru, že tomu tak v projednávané věci je, však nepostačuje to, že si členka představenstva společnosti byla vědoma, že změnou podoby akcií dojde k jejich vyřazení z jednoho z veřejných trhů, jak se domnívá dovolatelka (a to i s přihlédnutím k tomu, že je obecně známo, že častým důvodem změny podoby akcií ze zaknihovaných na listinné je snaha o ušetření transakčních nákladů spojených s vedením účtu ve Středisku cenných papírů). Takovým důvodem by bylo zejména to, že z rozhodnutí valné hromady o změně podoby akcií vyplývá, že akcie společnosti po změně podoby nesplňují podmínky přijetí k obchodování na veřejném trhu.

Aby bylo možno učinit závěr o tom, zda měla společnost v úmyslu posuzovaným usnesením obejít zákon, bylo třeba zkoumat, zda v důsledku uvedeného rozhodnutí nastane takový stav, že listinné akcie společnosti nebude možné registrovat na žádném z veřejných trhů. Pro zjištění, že akcie společnosti přestanou být registrovanými cennými papíry ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 zákona o cenných papírech, bylo tedy třeba se zabývat zejména tím, zda podle Burzovních pravidel ve znění účinném v době přijetí usnesení valné hromady by v důsledku rozhodnutí valné hromady společnosti o změně podoby akcií, nebylo možno tyto akcie přijmout k obchodování na Burze cenných papírů P., a. s. Takové posouzení však odvolací soud neprovedl, a proto je i z tohoto důvodu jeho právní posouzení věci neúplné, a tedy i nesprávné.

Zjistí-li soudy v dalším řízení, že listinné akcie společnosti bylo za daných okolností možno přijmout k obchodování na Burze cenných papírů P., a. s. či na jiném veřejném trhu, ale k obchodování na takovém trhu přijaty nebyly, nezakládá takový stav neplatnost usnesení valné hromady o změně podoby akcií, ale povinnost společnosti, aby podnikla kroky potřebné k přijetí akcií k obchodování na veřejném trhu.

Protože právní posouzení věci co do řešení otázky, na níž napadené rozhodnutí spočívá, není správné, Nejvyšší soud, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), usnesení odvolacího soudu a spolu s ním ze stejných důvodů i usnesení soudu prvního stupně podle § 243b odst. 2, věty za středníkem a odst. 3 o. s. ř. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3, věta první, o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Valná hromada](#)

- [Směnečný a šekový platební rozkaz, prominutí zmeškání lhůty \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o dílo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Veřejné zakázky](#)
- [Výklad právních předpisů, přepravní smlouva](#)
- [Smluvní pokuta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)